

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnia huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

CXV [i. e. CXVI]. An Consensus parentum neceßariò requiratur ad
Matrimonium Ratum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

obligatio ad legem, donec vel Lex abrogetur, vel coniux moriatur: ita morte Christi factum, & Lex mortua est, & homines in alium translati sunt statum, ceu mortui legi veteri.

Q VÆ S T I O C X V .

*An, & Quæ sint Impedimenta
Matrimonii?*

V T H E R O - C A L V I N I A N I promiscuè, ex parte Consensus impedimenta matrimonium contractum Dirimentia admittunt tria, Errorum, Conditionem, Coactionem: Addunt Defectum consensus paterni. Ex parte Personæ, duo simpliciter. Impotentia redditandi debiti, & Ligamen: Duo non simpliciter admittunt, Colanguinitatem, & Affinitatem; sc. quoad Gradus in Leuitico designatos: cætera reiiciunt, ac damnant. Melanchr. in Locis tit. de Coniugio. Lutherus serm. de Matrim. Duodecim causas in suo Iure effinxit Papa, quibus omnibus matrimonium vel disperget, vel impedit: *Quas tamen ferè omnes & reiicio, & condemno.*

A V T O R. Impedimenta sunt duplia: 1. Impedientia; sed non Dirimentia; quæ aduersantur Matrimonii, non Essentiæ, sed Solennitati, vel accidenti. Quæ sunt duo:

*Ecclesiæ Veterum; nec non Tempus Feriatū,
Impediunt fieri, permittunt facta teneri.*

2. Impediētia & Dirimentia, quæ Essentiæ Matrimonii aduersantur sic, vt cū iis nunquam sit verum matrimonium. Hinc contractum de facto, non de iure irritum reddunt. Sunt ea XII.

Error, Conditio, Votū, Cognatio, Crimen, Cultus disparitas, Vis, Ordo, Ligamē, Honestas, Affinis, Si forte coire nequibus. [stas, Hæc socianda vetant connubia; facta retrastant.

Essentialia autem matrimonii sunt tria, 1. *Consensus*, vt causa Efficiens qui ponit Intentionem: 2. *Cum Signo expres-*

sus, vt Formâ; quod tale est, qualis Consensus verus, aut fallus: 3. *Inter Legitimas Personas*: quæ sunt Materia. Ex parte Consensus est Ignorantia personæ, vel conditionis; & Coactio. Ex parte Personæ, cætera accidunt omnia.

Porro nos de iis solum, quæ controvertunt Aduersarii.

Q VÆ S T I O C X VI.
An Consensus parentum requiratur necessaria ad Matrimonium Ratum?

V T H E R U S Serm. de Matr. Si ex Matrimonio citra Consensum parentum contracto, sit nata proles; firmum esto matrimonium. Si nondum sit natæ in potestate parentum erit confirmare vel irritare. 2. ERASMUS in Dialogo de matr. *Inscit parentibus contractum, nec Natura sensus adprobat; nec Veterum leges; nec Moyses ipsius Euangelica, aut Apostolica doctrina,*

3. Bucerus in Mat. 19. optat reuocari in usum leg. s ciuiles, quæ vetet contractas absq; parentibus. 4. Brentius in Catech. iubet in eo stare iudicio magistratus: quod sint casus, in quibus consensu parentum nil opus. Sic & Kemnitius. CALVINVS. &c

SVADENT istis, quæ collegit Kemnitius p. 2. Exam. pag. 127. ex predictis. 1. Quia Pontificii quidam, vt Gropperus in Inst. Colon. affirmant requiri consensum. 2. *Talis esse debet coniunctio, ut eius auctor esse Deus possit.* Nam, Mat. 19. Quod Deus coniunxit. &c. At Deus non est auctor illius, quod contra eius praeceptum contrahitur. Nam in quarto Decalogi iubentur liberi obedire parentibus: Idq; exponitur Col. 3. Filii obedite parentibus PER OMNIA. Proinde Itud Relinquer homo patrem, &c. Et adhæredit uxori, intelligi debet de matrimonio consummato. Sic lex Dei Exo. 22. Deut 22. Item, Num 30. Si puella quid voulit inscio patre, hic irritare potest: ergo & sponsionem matrimonii Deniq; Deus mediante præceptio iungit duos, sine quo Medio nulla est coniunctio. 3. *Iura Ciuitalia irritant sic cōtracta: quæ aiunt; Ciuitatis & naturalis ratio suadet hoc fieri: in tantum, ut iussus parentum procedere debeat.* 4. Ius Canonicum sæpè iubet idem.

Av-

A V T O R. I. solo parentum consensu, in iuris liberis, fieri matrimonium nequit. Ideo Gen. 23. *Vocemus pueram, & inquiramus eius voluntatem.* Sic & Ius Canonicum. *Sic R A T I O:* Quia eorum cōtensus requiritur, qui formam matrimonii pronunciant: *Ego te accipio in meam, meum.* Hæc enim falsa forēt absque consensu contrahentium.

II. Solo prolium consensu, insciis aut in iuris parentibus fieri matrimoniuū ratum valet; nec parentes seu Magistrat⁹ id irritare valet. 1. Sic Esau, Gen. 26. duxit duas, & Gen. 28. duxit & tertiam: & tamen eas Scriptura vocat *Vxores*, nec in iuris parentes irritarunt. Iacob, Gen. 29. 30. insciis parentibus legitimè superinduxit tres alias. Tobias, cap. 7 insciis parentibus duxit Saram; nec Angelus eū monuit paterni consensus. 2. Sic Ius Canonici. 3. Sic R A T I O: *Quia nihil Essentia- liū deest, nō Ministri intētio, nō Mate- ria, nō Forma.* Cōsentius autē plenus est, cui cō arbitrii Libertas, & Maturitas cō- filii non necessaria: subiectio sub parēti- bus nil obstat, nec adimit libertatem ar- bitrii. 4. Coniugū seruorū, in iuris Do- minis, est firmum: ergo magis liberorū: ac tametsi Ius gentiū induxit seruitu- tē, impotens tamē fuit ad ius illud seruis ad imendum. 5. Lutherani volunt Consummatum valere, vt *Luth. Melancht.* at copula nec addit prudētiam, nec eximit à patria potestate: ergo solum arbitrium eorum sufficit. Deinde; si iure fuit con- summatum; ergo & iure contractum fuit: Si non iure consummatum fuit; ergo nec iure potest irritari. Nec stuprum Virgini factum, efficit matrimonium; Exod. 22.

III. Proles insciis vel in iuris parenti- bus, sine iusta & rationabili causa cōtra- hentes, peccant, vt inobedientes, nisi pa- rentes iniustè resistant. Quia horum est liberis prospicere; vt, Gen. 24. Abraham Isaaco. Exo. 34. Patentibus præcipitur: *Filiam tuam non dabis filio eius Cananai.*

D I E O AD I. Gropperus loquitur de clandestino matrim. factō insciis parēti- bus, & Ecclesia; idq; male negat esse Sa- cramentū; non negat tamen esse matri- monium. Et Gropperu vni omnes op- ponimus Theologos pris̄cos & nouos.

AD II. Ista probant, liberos sic con- trahendo peccare; non autem non fieri matrimonium verum. Deus verò est au- tor matrimonii, cuius adeſt materia, for- ma, & minister, cum intentione proli- gignendæ. &c. Ac licet non adsit autor Deus ex parte contrahentium cum pec- catō, adeſt tamen iusto contractui & Sa- cramento. Quartū verò præceptum est ad mores formandos, non ad Sacramēta ministrāda. In *Deut.* & *Exod.* agitur de fu- turo matrimonio, nō de contracto. Nu- mer. 30. agitur de impuberibus, quēis non plenum est iudiciū. Media Matrimonii valent eò, vt sit gratum Deo; non vt sit ratum ac verum in se.

AD III. Ius naturæ docet, p̄les debe- re subiici parentibus; non tamen ideo docet in ualidum reddi matrimonium.

AD IV. Iura Canonica militant cō- tra Lutherico-caluinianos. Vide *Bell. c. 20.*

Q V Ä S T I O C X V I I .

An Votum, & Ligamen inhabilitent ad contrahendum?

LUTHERVS, L. capt. Bab. c. de matr. Ligamen Sponfa- liorum dirimit sequens cum alio matrimonium, iu- re diuino.

SVA-